

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18844/2023
04.07.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високи савет судства, Привредни суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради накнаде имовинске штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр1 152/2023 од 27.04.2023. године, у седници одржаној 04.07.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр1 152/2023 од 27.04.2023. године у делу којим је одбијена жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у усвајајућем делу, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр1 152/2023 од 27.04.2023. године у делу којим је одбијена жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у усвајајућем делу.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду Прр1 104/22 од 30.01.2023. године, ставом првим изреке, дозвољено је преиначење тужбе из поднеска тужиле од 01.12.2022. године повећањем тужбеног захтева на износ од 33.676,46 динара. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да исплати тужили на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року износ од 33.676,46 динара са законском затезном каматом од 13.01.2022. године до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев у делу којим је тужилца тражила да јој се на досуђени износ из става првог изреке исплати законска затезна камата за период од 31.07.2012. године до 13.01.2022. године. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужили накнади трошкове поступка у износу од 30.000,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Београду Гжрр1 152/2023 од 27.04.2023. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе парничних странака и потврђена првостепена пресуда у ставовима другом, трећем и четвртим изреке. Ставом другим

изреке, одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног суда, у овом случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе или ново тумачење права, па нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11... 10/23) за одлучивање о посебној ревизији тужене.

Правноснажном пресудом одлучено је о накнади имовинске штете која је тужили изазвана повредом права на суђење у разумном року у поступку Привредног суда у Београду Ст 118/20 (Ст 57/10) над стечајним дужником „Инвестбанка“ АД Београд према којем тужила има потраживање из радног односа, у смислу одредбе члана 31. Закона о заштити права на суђење у разумном року. О праву тужиле и висини тражене накнаде судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда и раније Врховног касационог суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Побијана пресуда усклађена је и са правним ставовима о одговорности државе за материјалну штету насталу због потпуног или делимичног неизвршења у стечају утврђених потраживања запослених из радног односа која су без њихове кривице остала неизмирена у поступку стечаја вођеним над стечајним дужником са већинским друштвеним или државним капиталом, уз услов да је претходно утврђена повреда права на суђење у разумном року (закључак усвојен на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 02.11.2018. године, допуњен на седници Грађанског одељења од 27.09.2019. године).

Из наведених разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 404. става 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде имовинске штете због повреде права на суђење у разумном року поднета је 20.01.2022. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 33.676,46 динара и поступак је вођен по правилима о спору мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужене није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**